

[Svend Andersen]

krav om, at de skal anvendes til vedligeholdelse af de pågældende ejendomme.

Hvis regeringen mener det alvorligt, når man siger, at man vil øge beskæftigelsen inden for byggesektoren, samtidig med at man vil spare staten for udgifter, så er der her en god mulighed: lad os udbetale de penge, der allerede er opsamlet i Grundejernes Investeringsfond, og som efter gældende lov skal udbetales, med krav om, at de skal anvendes til vedligeholdelse og opretning. Hvis vi gør det, vil der omgående kunne sættes beskæftigelse i gang, og vi kan undgå de foreslåede lejeforhøjelser. Lad os prøve på at blive enige om at indføre huslejekontrol i de 170 kommuner, der er uden huslejenævn. Så har boligministeren ligeledes mulighed for at opfylde regeringens krav til besparelser uden at foretage de urimelige forringelser af de individuelle boligstøtteordninger, som der samtidig med forslagene er lagt op til.

Lissa Mathiasen (S):

Ja, selv om mit partis ordfører, hr. Knud Damgaard, allerede har været oppe og knytte nogle bemærkninger til konsekvenserne af regeringens forslag om en ændret boligstøtte-lovgivning, finder jeg det alligevel, ikke mindst på baggrund af nogle af de bemærkninger, der er faldet her i dag, rimeligt at knytte nok et par kommentarer hertil.

For det første må vi sige, at forslaget her bærer tydeligt præg af – som regeringens øvrige forslag – at regeringen er mere optaget af nedskæringer og besparelser, end den er af at søge gennemført en fornuftig og sammenhængende politik. Det er nedskæringer helt uden hensyn til konsekvenserne for de familier, de rammer, og til de afledede virkninger, det får for andre dele af det offentlige udgiftsområde. Det, der reelt er tale om, er nedskæringer med voldsomme sociale konsekvenser og med en minimal virkning på de offentlige udgifter, en virkning, der i hvert fald langtfra står mål med den skade, det forvolder.

Karakteristisk er det for disse såkaldte besparelser, at det især er de i forvejen særlig udsatte grupper, de rammer, det er de laveste indtægtsgupper, det er enlige mødre, det er pensionister, og det er børnefamilierne. Jeg kan godt forstå, hvad hr. Knud Damgaard også var inde på, at regeringen ikke har villet

ledsage disse forslag af konsekvensberegninger. Det er forståeligt, fordi beregninger over dette forslag i uhyggelig grad ville vise, hvor børnefjendsk det er. Boligministeren siger godt nok i bemærkningerne til forslaget, at der er tale om en forhøjelse af grundbeløbet for fradraget pr. barn. Beregninger ville vise, at jo flere børn man har, jo hårdere bliver man ramt af regeringens forslag.

Jeg må i øvrigt konstatere, at hr. Fogh Rasmussen åbenbart har en meget ringe fantasi. Det må i grunden føles lidt snærende kun at kunne bevæge sig inden for så snævre cirkler, som det her er tilfældet, men vi skal da gerne hjælpe en ven i nøden. Vi skal forsøge under udvalgsarbejdet, om det vil være muligt at hjælpe hr. Fogh Rasmussen lidt på vej. Jeg kunne da godt i den forbindelse tænke mig at stille det spørgsmål til boligministeren, om han finder det rimeligt og socialt forsvarligt, at en familie med 3 børn med en indkomst på 70.000 kr. og en årlig husleje på 30.000 kr. skal miste 2.376 kr. i boligsikring, mens en familie, ligeledes med 3 børn og en årlig husleje på 30.000 kr., men med en indtægt på 110.000 kr., årligt kun skal miste 954 kr. Det er i hvert fald resultatet af det forslag, regeringen her kommer med.

Vi synes, det er grove løjer, det er simpelt hen asocialt, og det kan socialdemokratiet under ingen omstændigheder medvirke til.

Boligministeren (Bollmann):

Må jeg starte med at sige tak for de positive bemærkninger, der er kommet fra forskellig side, ikke mindst selvfølgelig fra regeringspartierne – det havde jeg også håbet på og regnet med – men også fra fremskridtspartiet og til dels fra det radikale venstre.

Jeg vil gerne sige, at når vi er kommet frem med disse forslag, så har vi ikke sagt, at hermed skulle hele regeringens boligpolitik for de kommende år være afklaret. Jeg tror, vi har sagt fra starten, at udgangspunktet for disse forslag er, at vi også på boligområdet skal bidrage til den besparelspolitik, som regeringen har lagt frem, og som man bebudede i åbningstalen. Jeg vil gerne understrege, at samtidig med de besparelser, der blev bebudet i åbningstalen, har man bebudet, at der kommer en investeringsplan, når de øvrige ting i forbindelse med besparelserne og